

Publicerad 2009-01-01 17:26 av Ronny Berk

vill önska alla poeter god fortsättning på året 2009, förhoppas Er alla ett värdefullt år av kreativt skapande, vänskap och välnad i stort och smått !

kajplats för kråkfåglar

Minnesbilder från Kajsa Bengtssons tidiga barndom doftade varm choklad och brännvin.

En vårligt nyfiken sol bevandrade nära horisonten under tidig februari året som inträffade just för tillfället . Nyfallen spårnö på skaren och däröver avtecknade sej spårstämplar av nymornade rävsprång, tassespår som omtalar att den vårliga parningen fortplantar sig, så som sig bör för att säkerställa beståndets överlevnad, ett tolkbart fenomen för den som begåvats att tyda naturens lust och ordning. Inget som Kajsa Bengtsson ännu lärt sig förstå, först senare i livet och då praktiserat med stor inlevelse.

Kajsa Bengtsson betog just denna utsirade februaridag en skidutflykt med familjen. Familjen Tore Bengtsson var en tidstypisk liten idyll som bestod av pappa, mamma och barn. Nära som "villa, Volvo och vovve" men utan hund.

Barnet var just dottern Kajsa, nyss fyllda sju år, lillgammal och storväxt för sin ålder. Den strålande februarisolen hade lockat ut familjen Tore Bengtsson till skidutflykt i den närbelägna gammalskogen och nu hade sällskapet kommit till utflyktens delmål, matkontrollen i den solsäkra gläntans behagfulla söderläge.

Pappa Tore hade dag före utflyktsdagen vallat familjens skidor med blå Swix och glidet befanns gott, utan tillstymmelse till bakåthalka. En flock stjärtmesar landade i den närastående björkdungen, behagfullt fnittrande och den hoppfulle ekorren bidrog till den idylliska naturupplevelsen med sitt smackande tungomål och högställda svansföring.

Kajsa Bengtsson älskade skidturen med familjen, en tillställning som började närma sig en årlig tradition, nu tredje året i obruten följd som så blivit genomförd.

Pappa Tore Bengtsson banade traditionsenligt vägen genom den nyfallna spårnö. Tore var iklädd tidstypisk skidutrustning och hade axlat ryggsäcken med utflyktens förnödenheter, mat, dryck och en apelsin till Kajsa.

Som god tvåa i det nyuppståndna spåret stakade sig mamma Emma Bengtsson. "Min ömma Emma" som pappa Tore brukade skaldra i sina mest kreativa stunder, skämtsamt åsyftande på de alltför små skor som ibland framkallar hustruns lågmälda klagan. Kajsa Bengtsson njöt av skidturen, rödkindat leende och lycklig över de märkestrogna julklappsskidorna. Kajsa var familjen Bengtssons enda barn och fick oftast allt hon pekade på; inför julen hade hon önskat nya skidor, väl medveten om att spänningen inför klappöppningen något förminskas genom paketets långsträckta utseende, icke möjligt att förväxla med ävenönskade balettskor och tv-spel.

Skidpjäxorna hennes var av fjolårsmodell och i trängsta laget; Bengtssons skor saluför inte pjäxor och ortens

sporthandlare har hitintills enrakt avstått från att söka medlemskap i köpmannaföreningen. Pappa Tore Bengtsson är en politiskt medveten högerman och sedan tid förtroendevald suppleant i den lokala Köpmannaföreningens styrelse.

Kajsa Bengtsson älskar att vistas ute i naturen och den årliga skidturen är vinterns höjdpunkt. "Ja tänk, stillheten döljer sig som i skuggan av tystnaden" utbrister mamma Emma på sitt lyriska talesätt; mamma Emma skriver understundom poesi, är allmänt kulturintresserad och kommunanställd, beträder med den äran tjänsten av 75 % som lokalvårdare på biblioteket och tillbringar avsevärd arbetstid med att läsa där innevarande böcker. Läsningen sker i god alfabetisk ordning och efter ett år och nio månader har Emma kommit till bokstaven K; "K som i Karlfelt", den ungdomstids älskare som tillhör en av Emmas mest intima, rodnande och förflutna hemligheter.

Efter ett kilometerlångt framåtskridande på det kylslagna underlaget stannar så famljefader Tore vid en lämplig glänta med februarigt värmande södersol. De medhavda liggunderlagen omskolats alltefter till sittunderlag och klippavsatsen befinnes vara klart sittvänlig. Skidorna befrias och ömma Emma lättar på skosnöret.

Ryggsäcken framvisade sin öppenhet utan nämnvärt motstånd och mamma Emma serverade matsäcken med varm och van hand. Den överblivna julskinkan satt som hand i handske på vörtbrödet, bregott förankrat mot underlaget. "Du kan väl bre smör på mackan om vi ska äta ute, så inte osten blåser bort"

Pappa Tore är en stor humorist och skämtare, uppskattad i sällskapslivet och tvivelsutan en kraftkarl i glada vänners lag. "Min Emma, hon kan verkligen bulla upp" Så välformulerat uppskattande brukade pappa Tore kommentera det innevarande ögonblicket under tidigare års skidutflykter, men så icke i år!

"Hur faan kunde du glömma konjaken" muttrade pappa Tore lågmält. Det passar sig inte att skrika eller gorma under skogsliga skidutflykter.

Tore brukar alltid vinnlägga sej om att uppträda civilicerat även under naturbeträdelser, så som ankommer en välborne gentleman i sina bästa år.

Å andra sidan handlar skidutflykten inte om mer än en gång om året och då kan krävas en bättre tingens ordning, en reglementsenlig packning borde vara en självklarhet.

Tore Bengtsson anser sig vara en till ytterlighet civilicerad man, ensamägare till huvudortens skoaffär, driven under mottot "kom på stor fot med skor från Bengtssons skor" Ömma Emma har en viss belägenhet att sko sig med ett nummer i minsta laget, de mindre storlekarna har visat sig klart svårsålda annandagsrean till trots och "bättre då att dom stannar inom familjen" enligt butiksägare Bengtsson.

Ryggsäckens innehåll dukades upp på den snöfria tallstubben, bryggkaffe och choklad i termos, skinksmörgåsar och kanelbullar. "Kaffe utan gök, vilken jävvla blandning" muttrar Tore vresigt.

"Men vi har då en osannolik tur med vädret, känn hur solen värmer, förra året hade vi snöstorm" utbrister Emma, i välovligt syfte att föra bort samtalet från fadäsen med den uteblivna starkvaran.. Kajsa sitter tyst med en halväten skinksmörgås i handen, den oskalade apelsinen i den andra. Flocken stjärtnesar skvillar

obekymrat vidare till en närbesläktad björkdunge.

Kajsa älskar varm choklad och skinksmörgås. Kajsa sitter ofta tyst när pappa Tore är på dåligt humör. Kommunikationsfördelningen inom familjen Bengtsson är sådan att pappa Tore i normalfallet talar oavbrutet, högljutt och bullrande, mamma Emma förväntas le och nicka inställsamt, Kajsas främsta uppgift är att sitta tyst. "Ät och håll käften, nu ska vi åka hem, hur faan kunde du glömma att packa med konjaken"

Skohandlare Tore Bengtsson har förlorat tålamodet. Besvärliga kunder som provar upp till tre par skor innan affärssuppgörelsen stadfästes i kassaapparaten, en sådan kräsen kund kan han till nöds ha överseende med men en kärring inte ens kan packa en ryggsäck inför en skidutflykt, nej fy faan! Men att missa konjaken, då är måttet rågat, någon måtta på dumheterna får det väl ändå lov att vara, speciellt som det handlar om en enda utflykt om året...

Pappa Tore bryter upp från solgläntan innan mamma Emma hunnit äta upp sin smörgås, dotter Kajsa dricker ur den sista slurken choklad på stående fot och redan har Tore spämt på sig skidorna och påbörjat hemfärden utan att invänta övriga familjemedlemmar. Emma axlar ryggsäcken "den är ju inte så tung nu, det går bra" och Kajsa känner en besvärande tyngd över bröstet: "men hur kunde du glömma konjaken, hade varit bättre om du glömt min choklad för jag blir inte arg, bara ledsen"

Två leklystna korpar jagar över talltopparna, kreerar kärlekskranka skrianden och verkar totalt ointresserade av Tore Bengtssons bekymmer med förplägnaden. Mamma Emma hör, ser och tänker; ler ett tyst, längtansfullt men outgrundligt leende.

Åren går och så ska visa sej att just den innevarande skidturen blev familjen Bengtssons sista, en treårig tradition som olyckligtvis fick ett tragiskt slut. Skoaffären gick till konkurs, eller "han skohandlarn gick visst i kk" som omtalades av ortsbefolkningen. En kombination av Tores alltmer enraka högerinriktning och tilltagande törstlystnad samverkade till att skohandlare Bengtsson tog sig före att endast saluföra högerskor, en åtgärd som till och med trogna stamkunder, ordensbröder och dryckeskompisar reagerade negativt inför.

Emma fick, med kulturchefens goda minne, utöka bibliotekstjänsten till fulltida etthundra procent. När hon googlade på "kk" för att få klart för sig vad som hänt med skoaffären kom hon till en sida med pikant innehåll; Så fullstod i klartext varför skohandlare Tore Bengtsson inlät sig till att begära skohandeln i konkurs. Emma upplyftes märkbart till kropp och sinne, blundade och log vid minnet av ungdomsårens Karlfelt och korparnas parningsbestyr...

Den före detta skohandlarhustrun köper numera skor i rätt storlek och ömheten slösar hon på sina kulturella talanger, sammanställningen av två egna diktsamlingar har något medverkat till att bokläseriet försumrats, detta den utökade arbetstiden till trots.

Kajsa Bengtsson har vuxit upp till en natur-och kulturintresserad ung kvinna. Hon valde gymnasielinjen med

naturkunskap och har skrivit ett specialarbete om rödrävars parningsbeteende. Studieresorna företog hon merandels skidburen, skinksmörgås med stark senap, apelsin och varm choklad i ränseln. Förutom rävintresset har hon studerat stjärtmesars flockbeteende, hoppfulla ekorrars kotterier och korparnas friheta fröjdelekar under bar himmel.

Kajas och Emmas kommande antologi, "Kajplats för Kråkfåglar " har en naturlyrisk framtoning och funnit sin inspiration under kreativa skidutflykter.

Spårläggningen sköts numera allt som oftast av Kajsa och hennes pojkvän; Ordvar , och som del av träningen inför öppet spår å Vasaloppet.

Emma och hennes sambo, den fryntlige kulturchefen, bördig från Gävle och i folkmun benämd "Bockaxel" , motionerar numera till dels inomhus, till dels skidledes i storskoglig miljö med älskogs korpar som ointresserade åskådare.

årsvarv läggs så till årsvarv och efter vinter kommer vår, sommar...så även det nya året vi nu beträder.

För mej två år sedan inträdet på poeter.se! En värdefullt omtumlande tid !

Tack skrivarvänner och övriga poeter som vandrat mej nära och sidledes över de poeta, kulturella tassemarkerna! God fortsättning 2009 tillönskas Er alla!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ronny Berk med Poeter.se id #13166 innehar upphovsrätten